

ירושלים, כ"ט ככפלן טכני
31 בדצמבר 1967

הווסף חידם בר-לב
סגן דואש-הנפקה-חמלאי
של דבון-הנפקה-ישראל

פויים פיקרים

শপথם ישראל ביזבנהה ביוז א' בפלו השכ"ה - 3 בדצמבר 1967,
החליטה לנצח אונר לראש-הפטון-חמלאי של גב-חגגה-ישראל, בדרגת רב-אלוף.

אותם בגדרכם היוזם, טמייני נמניזין, לקבוצה המפוארת על דרכי המטה-תכלילו של צהיל. מנותם אוחמת גם את חייל וכמפקד מינויו ה"הנפקה", שטורינה לבת"ל מפודת עדכית מפוארת. ודי טלה פורה חזא, כי כמו שידי מקודמיין, גם הם כל צורות הבשchan במקצת ההיגון החמלאי, שחרי מז ראנים חפנולותבו המחדדת כארץ אנו משביכים בפוארת של "באות ידו צוותם במלאתם ואשות מזעם בעלה".

כמו רביהם מבני דורך, עברי ה"הנפקה" וחתולם"ה, לוחות מלחתה הש"ה, הגענו אל תערות בנת"ל מטריות קרב של מלחמת השוחורי. זו תימתה והבללה הנבואה, שבח עזב והוביל דוד המפקדים של נת"ל פרטיטו. דוד הלחימה חוליה אודר לחקידי מיקוד ומטה בכיריהם בנת"ל ורך לאחר פון, כאח העם למלוד. ליפודין העיוגאים, האגאיים והערביים, המכליות יזרועות גברון ובארזון-הברית תרפו, בל"ה-פסק, להכתרה כמפקד בבדר בנת"ל. אכן כי שמייר או דרכן כלוחם וכמפעץ יודע חיים, כי אישיותם הושלה ועוגנה פון, נארץ, איליה עשרה גורלך מז עלייה אליה כבדר בן השם-עשרה.

פִּידֵּס גְּדוּדֵי

אנו מעבידי לירין אם גם הרטכ"ל ביזדיי, כי ראנז אמת לבן.
אנו בטוחים כי ביחסם מכל חטבוגות הדרשות לעמוץ בראנז האבה כפעה זו. ממשלת-ישראל
בוחנת כל, בלוחם בעל עבד מזחיר, כי מעד לפטור ולהחדר את כוונת אל גבע-החברה-לישראל.

נחוותנו המזחיר במלחתה טעם-תמיין, מה עיראות לכתע כסגן הרטכ"ל,
לא חייאנו עדין אל חלובם המכטף. המבוגדים חטעים לא נסוד. עליך מושלת האחים להזק
הה שורינוינו של צמ"ל זלעדור אל כוחותיו לקדחת מוחדים מודדים גומפים. מנוחני שעה
נכשימת זו, כי אלחנה דרכך בעבר.

לך ולחברי המשם-הבללי אל צמ"ל מונדה ברמת חם נזלו.

משאלת-ישראל וגאנז מאהנדס לברכה פזום הלה.

לבו בכווחם זה וחוזינו את ישראל.

לווי אנטול

ראען המושלה.